Publicație a județului HUNEDOARA

Lumea de azi

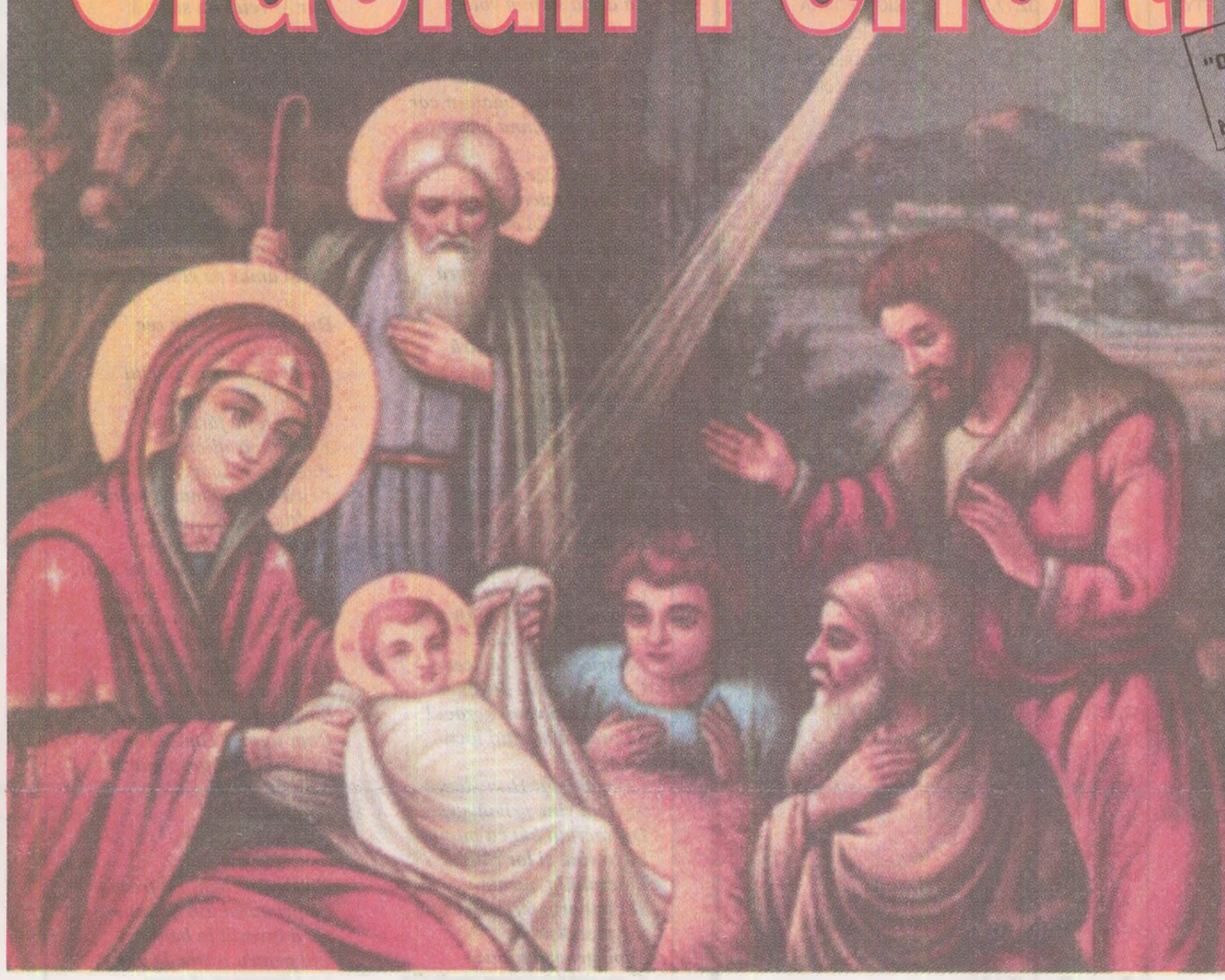
PUBLICAȚIE DE ANALIZĂ ȘI INFORMARE
ANUL V NR. 42, 2007 PRET: 1 LEU

Cu ocazia Crăciunului și a Anului Nou 2008 dorim să transmitem colaboratorilor, partenerilor, salariaților firmei și familiilor acestora gânduri curate de sănătate, împliniri în muncă și viață.

Crăciun Fericit! și La Mulți Ani!

Dir. Sucursala HIDROCONSTRUCȚIA Filiala Râul Mare, Dipl. Ing. IOAN RADU

Crăciun Fericit!

SC DEVA GOLD SA

Cu ocazia Sfintelor Sărbători ale Crăciunului și Anului Nou 2008 transmitem colaboratorilor, salariaților noștri și familiilor acestora precum și tuturor hunedorenilor „SĂRBĂTORI FERICITE!" și tradiționalul „LA MULȚI ANI!"

Director, Nicolae Stanca

PRIMĂRIA ȘOIMUȘ

Îmi face deosebită plăcere ca, în preajma celei mai de preț sărbători creștine Nașterea Mântuitorului Iisus Hristos și a Noului An 2008, să adresez calde felicitări cetățenilor comunei Șoimuș, angajaților instituției pentru bunele rezultate obținute în acest an, să le urez lor și familiilor, beneficiarilor și colaboratorilor noștri urări de bine și sănătate, un an mai bogat în împliniri pe toate planurile, belșug în fiecare casă.

SĂRBĂTORI FERICITE!
LA MULȚI ANI!

Primar, LAURENȚIU NISTOR

PRIMĂRIA COMUNEI PUI

Cu prilejul Sfintelor Sărbători ale Crăciunului și Anului Nou 2008, Primăria Pui urează tuturor locuitorilor comunei, personalului instituției și familiilor acestora tradiționalul „La mulți ani!" cu fericire și belșug, însoțit de împlinirea dorințelor de mai bine, de izbânzi și bucurii în anul care vine.

Primar, VICTOR STOICA

Cu ocazia Sărbătorilor de iarnă conducerea Sucursalei Hidrocentrale Hațeg urează: colaboratorilor și salariaților, multă sănătate, putere de muncă și împliniri în anul ce va urma:
Sărbători Fericite!

Director, Ing. VALERIU BĂBĂU

Editorial

PRIVIND CU SPERANȚĂ ÎNAINTE

Flori de An Nou. Nostalgii de cetățeni europeni pentru care noua carte de identitate nu este decât o simplă țidulă ce le permite să călătorească prin lume. Nostalgii pentru tradițiile populare ce se împuținează an de an. Tot mai puțini dubași, călușeri, capre și toate cele. Vine un timp în care vântul schimbării se strecoară laș prin cotloanele sufletului făcându-te să te simți mai bătrân și mai înstrăinat. Încă un Crăciun fără zăpadă și încă un an, 2008, în care ne punem mari speranțe. Așa făceam și în urmă cu un an. De atunci un prieten a trecut pe tărâmul de dincolo și un copil, diafan a venit pe lume spre a-mi motiva, parcă, o dată în plus, existența. Ce va urma? Nu ne este dat să știm. Din acest colț de pagină nu pot decât să vă urez dumneavoastră, cititorilor noștri, multă sănătate și ani mulți. Pentru că odată cu nisipul timpului ce ni se strecoară prin clepsidră nu ne mai rămâne decât „vorba" lui Confucius: BUCURĂ-TE DE VIAȚĂ. A TRECUT MAI MULT TIMP DECÂT CREZI!

DANIEL MARIȘ

MERSUL TRENURILOR DE CĂLĂTORI VALABIL DE LA 8.12.2007 LA 13. 12.2008.
EXTRAS - sosiri, plecări, garări ÎN STAȚIA CFR DEVA

Nr. Crt.	Tipul trenului	Numărul trenului	Circulă		Sosire	Oprire	Plecare	VIA
			De la stația	Până la stația				
1	Intr.	346-1	BUCUREŞTI NORD GR. A	VIENA	00.04	2	00.06	SIGHIŞOARA
2	Intr.	371-2	VIENA	BUCUREŞTI NORD GR. A	-	-	00.37.30	SIGHIŞOARA
3	A	1823/1826	BUCUREŞTI NORD GR. A	CLUJ NAPOCA	00.56	19	01.15	TÂRGU JIU
4	A	1944/1941	SIGHETU MARMAÞIEI	TIMIŞOARA NORD	01.38	2	01.40	RADNA
5	A	1943/1942	TIMIŞOARA NORD	SIGHETU MARMAȚIEI	02.16	3	02.19	RADNA
6	Intr.	370-1	BUCUREŞTI NORD GR. A	BUDAPESTA KELETY	-	-	02.17.30	SIGHIŞOARA
7	P	2023/2028	TÂRGU JIU	TIMIŞOARA NORD	02.58	2	03.00	ILIA
8	A	1765/1768	IAŞI	TIMIŞOARA NORD	03.11	2	03.13	ARADUL NOU
9	A	1821	BUCUREŞTI NORD GR. A	ARAD	03.48	2	03.50	TÂRGU JIU
10	P	2041	SIMERIA	ARAD	03.59	2	04.01	ILIA
11	P	G.2709	SIMERIA	DEVA	04.10	-	-	-
12	P	2710	DEVA	LUPENI	-	-	04.34	SIMERIA
13	R	839/830	PETROŞANI	CLUJ NAPOCA	05.34	5	05.39	SIMERIA - DEVA
14	P	2042	SĂVÂRŞIN	SIMERIA	05.55	2	05.57	-
15	Intr.	347-2	VIENA	BUCUREŞTI NORD GR. A	06.16	2	06.18	SIGHIŞOARA
16	P	2701	PETROŞANI	DEVA	06.37	-	-	-
17	P	2031	TEIUŞ	ARAD	06.50	2	06.52	-
18	P	2344	DEVA	SIMERIA	-	-	06.57	-
19	P	2182	LUGOJ	SIMERIA	07.04	1	07.05	-
20	R	811/814	SIBIU	TIMIŞOARA NORD	07.17	1	07.18	BUZIAŞ
21	P	2381	SIMERIA	SĂVÂRŞIN	07.31	4	07.35	-
22	P	2401	BLAJ	DEVA	07.46	-	-	TEIUŞ
23	R	813/812	TIMIŞOARA NORD	SIBIU	08.23	2	08.26	SEBEŞ ALBA
24	P	2304	DEVA	TEIUŞ	-	-	08.29	-
25	A	1837/1830	IAŞI	TIMIŞOARA NORD	08.40	3	08.43	BUZIAŞ
26	Intr.	354-1	TÂRGU MUREŞ	BUDAPESTA	08.51	1	08.52	TEIUŞ
27	P	2044	ARAD	SIMERIA	09.06	1	09.07	-
28	A	1971/1974/1976	TIMIŞOARA NORD	GALAȚI	09.16	2	09.18	CICEU
29	P	2301	TEIUŞ	DEVA	10.22	-	-	-
30	P	2306	DEVA	TEIUŞ	-	-	11.30	-
31	Intr.	1372/1372-1	RUSE	BUDAPESTA	11.44	5	11.49	VIDELE
32	A	1629-1622	TIMIŞOARA NORD	BUCUREŞTI NORD GR. A	11.45	2	11.47	SIBIU
33	P	2303	TEIUŞ	DEVA	12.07	-	-	-
34	P	2043	SIMERIA	ARAD	12.24	1	12.25	-
35	A-OP	14523/14522	TIMIŞOARA NORD	BRAŞOV	12.39	2	12.41	SEBEŞ ALBA
36	A	1824/1825	CLUJ NAPOCA	BUCUREŞTI NORD GR. A	12.40	21	13.01	TÂRGU JIU
37	P	2386	SĂVÂRŞIN	SIMERIA	13.29	2	13.31	-
38	IC	526	ARAD	BUCUREŞTI NORD	14.10	2	14.12	SIGHIŞOARA
39	P	2703	PETROŞANI	ILIA	14.11	2	14.13	-
40	Intr.	374-1	BUCUREŞTI NORD GR.A	BUDAPESTA K	14.18	1	14.19	SIGHIŞOARA
41	P	2402	DEVA	BLAJ	-	-	14.20	-
42	P	2185	SIMERIA	LUGOJ	15.11	2	15.13	-
43	Intr.	375-2	BUDAPESTA K	BUCUREŞTI NORD GR. A	15.12	2	15.14	SIGHIŞOARA
44	P	2712	ILIA	PETROŞANI	15.37	2	15.39	-
45	P	2045	SIMERIA	ARAD	15.48	2	15.50	-
46	Intr.	1373-2/1373	BUDAPESTA K	RUSE	16.11	3	16.14	VIDELE
47	P	2027/2024	TIMIŞOARA NORD	TÂRGU JIU	17.08	2	17.10	SIMERIA
48	P	2343	TEIUŞ	SĂVÂRŞIN	17.15	2	17.17	-
49	P	2032	ARAD	TEIUŞ	17.42	2	17.44	-
50	A	1767/1766	TIMIŞOARA NORD	IAŞI	18.04	2	18.06	CLUJ NAPOCA
51	A	1621/1620	BUCUREŞTI NORD GR. A	TIMIŞOARA NORD	18.29	2	18.31	SEBEŞ ALBA
52	R	817/816	TIMIŞOARA NORD	SIBIU	18.46	2	18.48	SEBEŞ ALBA
53	P	2046	ARAD	SIMERIA	18.50	1	18.51	-
54	R	838/837	CLUJ NAPOCA	PETROŞANI	19.08	5	19.13	DEVA
55	A	1972/1973/1975	GALAȚI	TIMIŞOARA NORD	19.19	2	19.21	CICEU
56	P	2047	SIMERIA	ARAD	19.55	2	19.57	-
57	R	815/818	SIBIU	TIMIŞOARA NORD	19.59	2	20.01	SEBEŞ - ALBA
58	Intr.	355-2	BUDAPESTA K	TÂRGU MUREŞ	20.15	3	20.18	TEIUŞ
59	A-OP	14521/14524	BRAŞOV	TIMIŞOARA NORD	20.36	2	20.38	SIBIU
60	IC	525	BUCUREŞTI NORD	ARAD	20.45	2	20.47	SIGHIŞOARA
61	P	2048	ARAD	SIMERIA	20.46	2	20.48	-
62	P	2707	LUPENI	DEVA	21.36	-	-	-
63	A	1839/1838	TIMIŞOARA NORD	IAŞI	21.49	3	21.52	CLUJ NAPOCA
64	A	1822	ARAD	BUCUREŞTI NORD GR. A	21.55	2	21.57	CRAIOVA
65	P	G.2708	DEVA	SIMERIA	-	-	22.05	-
66	P	2376	ARAD	SIMERIA	22.53	2	22.55	-

Eroi români şi faptele lor, văzute azi!

Prof. Univ. Silviu Dragomir (1888 - 1962)

A lăsat în urma sa o operă de o importanţă specială pentru istoria bisericii românilor din Transilvania şi nu numai. Academician român (1928), istoric, cu orientare eclectică şi om politic pentru care a suferit o detenţie la Siget în timpul regimului comunist pentru că a iubit atât de mult neamul din care s-a tras ! Prinos de recunoştiinţă!

Universitatea din Oradea îşi face un titlu de merit prin reeditarea în acest an a primului volum al lucrării "Istoria dezrobirei religioase a românilor din Ardeal în sec. XVIII". Opera a apărut în 1920. Rostul cărţii, într-o nouă reeditare, îl considerăm ca fiind un elevat studiu intelectual şi cercetare sistematică pentru reabilitarea adevărului istoric.

Universitarul clujean, originar din Gurasada, va face obiectul unui studiu aprofundat în unul din numerele viitoare, alături de alte personalităţi, care au trudit pentru libertate politică şi culturală, a căror lucrări, valoroase sub raport documentar, ne reprezintă. (T.O)

PLUGUŞORUL HUNEDORENILOR

Aho, aho, copii şi fraţi
Iute anul adunaţi
Şi cuvântul mi-ascultaţi
D'alegeri abia scăpaţi.

C-au fost europarlamentare
Dar cu urnele tot goale
Şi-ai noştri alegători
S-au dus la vânat de ciori
Că decât să mai voteze
Preferă să emigreze.
Sictiriţi de vorbe, bade
Cine poate oase roade
Ia mai mânaţi odată-n cor
La ei şi la mama lor.

Şi la anul care vine
Va curge miere pe pâine
Că ne vin alţi demagogi
Politruci şi boşorogi
Ce ne mint, a câta oară
C-o să vină bine-n ţară
Şpăgile or să dispară
Ca şi apa de la moară
Ia mai mânaţi măi
Să se audă peste văi.

Politicienii, frate
Se tot bat pe apucate
Pe-o fasole şi pe-o slană
Îl votezi pe Mircea Geoană
Iar de pui şi un ciolan
Le bifezi la Stolojan
Ce ne minte an de an
Precum bădia Traian
Ia mai mânaţi măi
Pentru primul Tăricean
Ce se apropie de liman
Că i-a cam venit sorocul
Să predea la altul locul.

Că-n judeţul Hunedoara
Nu mai vine primăvara
Democraţii bat cu pumnul
Să le vină şi lor rândul
Liberalii la bucate
Tot împart mereu la coate
Iar pesediştii de zor
Sapă groapă tuturor
C-au mâncat prea mult din vase
La comisioane grase
Căci de la modernizări
Se fac hoteluri peste mări
Şi moşiile cresc iute
Pline cu vite cornute
Şi-n staţiuni ca prin minuni
Răsar vile şi pensiuni
Ia mai mânaţi măi odată
Să audă ţara toată.
Primarul din Petroşani
Strânge cu lopata bani
Iar cel de la Orăştie
Are firme pe moşie
Cu babane de contracte
Aşa să trăieşti măi frate!
Şi Cazacu de la Brad
Se crede un mare bard
Chiar de-i mare sărăcia
El iubeşte veselia
Şi plăteşte la concerte
Numai fete despuiate
Că e socio-democrat

Ex-lider de sindicat
Ia băgaţi-l iar în mină
Să împingă la drezină
Mânaţi măi!
Despre Deva ce să spui
Era giratoriului
Că s-au păpat la bani, măi vere
Cât la patru ministere
Dar Mircia nu se lasă
Vrea cetate fabuloasă
Îmbrăcată doar în sticlă
Unde dai, mai multe pică
Jale mare-n Hunedoara
Lui Schiau îi cade scara
Că a tot înstrăinat
La terenuri la mezat
Şi-a dus fotbalul în zgură
Cu a sa încrengătură
Când nu-i omu' gospodar
Vai şi amar de el hambar.

Dar amară-i viaţa rea
Tocmai la Simeria
Unde un primar burjui
Uns la curtea Ţapului
Cheltuieşte fără spor
Bani amărâţilor
Face azi şi sparge mâine
Frică-i că nu mai rămâne
În fruntea bucatelor
Aveţi grijă, măi popor!
Doar un cuvânt vă mai spui
De primarul de la Pui
C-a făcut pentru comună
Alţii numai bat din gură
La fel şi la Haţeg, iată
Altfel oraşul arată
Străzi pavate, primărie
Cum numai Timiş le ştie
Că de-i omul gospodar
Nu se lucră în zadar.
Uraţi măi
Hăi, hăi.

Un cuvânt bun, nu frecuş
La primarul din Şoimuş
Că a investit la bani
Cât pentru o mie de ani
La biserici şi cămine
Astăzi toată lumea vine
Şi cum iarna nu-i ca vara
Uraţi şi la Vălişoara
La Geoagiu şi la Ghelari
Că sunt oameni gospodari
La Veţel şi la Băiţa
Precum şi pe la Ribiţa
Ia mânaţi măi mai semeţ
Să se audă la judeţ
Hăi, hăi.

Ce-am uitat să vă mai spun
La Crişcior e primar bun
Tânăr şi tare iubit
Multe fete l-au dorit
La Romos şi la Sălaş
Parcă te duci la oraş
Iar la Luncoi şi Tomeşti
Numai oameni buni găseşti
Ca gutuile-n fereşti
Ia mânaţi flăcăi odată
Să crape zăpada toată
De urat am mai ura

Pe la toată uliţa
Dar e vremea rece foarte
Şi Europa prea departe
Mierea întârzie să curgă
Numai la unii în pungă
Iar ţuica ni s-a gătat
Cazanul l-au sigilat
Porcul nu l-au mai tăiat
Că nu-i anesteziat
Mânaţi măi fără mânie
Că mai rău n-o să ne fie
Hăi, hăi.

An Nou...

Cu fila cea din calendar
ce le-a-ncheiat șiragul
s-a dus un an
și altul iar
ne trece astăzi pragul.

O, dacă vrei al tău amar
să-l schimbi în bucurie,
pe-al vieții tale calendar
azi pe Iisus tu-L scrie

și pune-ți gând să-ntrebi mereu
de El în rugăciune:
Ce-ai face Tu în locul meu?
- și fă ce crezi c-ar spune.

Când blândul Său Cuvânt ți-a sta
în suflet și pe limbă,
vedea-vei tu cum viața ta
prea-fericit se schimbă.

De-L vei primi, Sfătuitor,
Prieten de-L vei cere
în greu El fiți-va ajutor,
în chinuri mângâiere.

Ce fericiți ți-ar fi așa
și zilele și anii
n-ai vrea să să schimbi de-ar fi să-ți dea
tot aurul, toți banii...

Traian Dorz

Să mergem, fraților, la Vifleem!

A sosit iar Praznicul Nașterii Domnului, Praznicul cel sfânt care ne aduce aminte de cea mai mare veste de bucurie ce s-a auzit cândva pe acest pământ, anume că însuși Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, S-a coborât la noi, pe pământ, să ne mântuiască.

Nașterea Domnului este praznic de bucurie. De bucurie că S-a născut un Mântuitor, de bucurie că Fiul lui Dumnezeu caută peștera sufletului nostru și vrea Să se nască în ea, să ne renască și pe noi la o viață nouă, de bucurie că ni s-au deschis iar calea mântuirii și ușa Împărăției lui Dumnezeu.

Dar satan, înșelătorul cel mare, în curgerea vremii, din această sfântă bucurie a făcut o bucurie lumească, plină de desfătări și petreceri lumești. Și plină de păcate.

Lumea zilelor noastre trece pe lângă Vifleem petrecând și chefuind. Crăciunul e, în fiecare an, un prilej de mâncăruri mai alese, de băuturi mai tari și chefuri mai mari...

Părintele Iosif Trifa

Fie ca Sfânta Sărbătoare a Nașterii Domnului nostru Iisus Hristos să vă găsească sănătoși, împreună cu cei dragi și să vă aducă bucurii în inimi și belșug în case. Noul An 2008 să fie pentru toți locuitorii orașului Călan unul plin de satisfacții și de realizări.

CRĂCIUN FERICIT!
și
LA MULȚI ANI!

Primar,
ADRIAN FILIP IOVĂNESC

PRIMĂRIA BERIU

Dorim ca Sărbătorile Crăciunului și Anului Nou 2008 să aducă în casele tuturor locuitorilor, salariaților, colaboratorilor și familiilor acestora bucurii, sănătate și lumină în gânduri, un an bun cât mai bogat și mai frumos.

Crăciun fericit! și La mulți ani!

Primar,
RODICA MOȚA

PRIMĂRIA TOTEȘTI

Fie ca magia sărbătorilor de iarnă, cu zvon de colinde și clopoței, să aducă fericire, sănătate și bunăstare în cămine, tuturor cetățenilor din TOTEȘTI, sincere felicitări consilierilor, personalului primăriei și tuturor colaboratorilor.

CRĂCIUN FERICIT!
LA MULȚI ANI!

Primar,
IONEL COZAC

PRIMĂRIA COMUNEI CÂRJIȚI

La cumpăna dintre ani, fie ca Sfintele Sărbători ale Crăciunului și ale Noului An 2008 să vă aducă numai fericire, bucurie și împliniri, dumneavoastră și celor dragi.

Crăciun fericit!
La mulți Ani!

Primar,
Daniela Adam

PRIMĂRIA VEȚEL

Fie ca sărbătoarea Nașterii Domnului și Noului An să-i găsească în liniște, pace și fericire pe toți locuitorii comunei VEȚEL.

CRĂCIUN FERICIT!
LA MULȚI ANI!

Primar,
PETRU POPA

PRIMĂRIA COMUNEI TOMEȘTI

Sărbătoarea Nașterii Domnului și a Anului Nou 2008 să aducă multe bucurii, sănătate, fericire și bună înțelegere pentru toți locuitorii comunei noastre.
Să aveți parte de pace sufletească, împliniri și belșug în case.

LA MULȚI ANI!
SĂRBĂTORI FERICITE!

Primar,
OCTAVIAN TIBERIU TĂMAȘ

PRIMĂRIA COMUNEI LUNCOIUL DE JOS

Sărbătoarea Nașterii Domnului și a Anului Nou 2008 să aducă multe bucurii, sănătate, fericire și bună înțelegere locuitorilor comunei noastre. Adresăm sincere felicitări consilierilor, personalului primăriei și tuturor colaboratorilor.

„SĂRBĂTORI FERICITE!”
„LA MULȚI ANI!”

Primar,
IOAN PETRUȚ

Zadarnicele chinuri ale Cadastrului Deva

ANCPI. Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Deva. DN 7. Sediul nou. Fostul sediu de lângă Crucea Roșie, este de domeniul trecutului. Ghișee noi, moderne. În spatele ghișeelor, aceleași figuri acre și sictirite. Un aparat modern pentru bonuri de ordine pare a revigora atmosfera adormită.

Mary cea cu vino' încoa'

18.12.2007, ora 9. Tipa roșcovană de la ghișeul 7 vorbește într-una la telefon de juma' de oră. „Eu sunt persoana în cauză și bărbatul meu nu poate să rezolve". Un bătrânel cu păr alb și ochelari privește resemnat. O conversație nesfârșită. Plină de aur, cu aer de funcționar superior. „Nu e logic!". Își dă ochii peste cap. În sfârșit, o funcționară începe înregistrarea cererilor de extrase. Paznicul de la „Elite Guard" navighează liniștit și boem spre o cafea. Mișcările mecanice ale automatului. „E o firmă de căcat, e penibil", se lamentează tipul cu șapcă, blugi și figură de Oblio, partenerul de discuție al roșcovanei. „Știu că tu ai dreptate, dar nu am cum. 624 Burjuc, 609 Boholt", continuă imperturbabil. Din nou celularul intră în funcțiune. Rose. Ceau. „Mary sunt. Bărbatu-mi-o renunță la tot. Mariana Suciu e în concediu. Nici ele nu știu. Ce-am făcut până acum, am făcut degeaba. Te rog foarte mult. No' ai văzut?", revine funcționara roșcovană. Se apleacă aidoma unei balene peste un calculator. „Lasă-l în p… mă-sii, că nu scrie termenul pe el!". Oblio este profund dezamăgit. Mary pleacă de la ghișeul 7. Pleacă și Oblio. „Pot să vin până sus?". Răspuns afirmativ. „Ce tare te-ai îmbrăcat!".

Unde se pune degetul?

„Voi aveți liber pe 24?". Aceeași lehamite. Vin sărbătorile. Doi oameni de la țară. Un bărbat și o femeie privesc neajutorați în jur. Pentru radiere ipotecă. „Unde se pune degetul?". Aparatul de eliberat bonuri rămâne o mare enigmă. Revine Oblio. Se uită nerăbdător după Mary. Are o mutră cătrănită rău. „E grav, le trebuie concediu!", concluzionează un alt cetățean. Prin ghișeele 6, 7 și 8 bate iarăși vântul. Bietul bătrân picotește. O blondă ciufulită trântește telefonul. E singura adiere de la „extrase". „O, voi cei ce intrați aici, lăsați orice speranță!". Departe de Dante. A mai trecut o oră. „Am venit cu niște vinars de sărbători", zice Oblio, pe care, nu știu de ce, îl bănuiesc a fi proiectant ori topograf. Apare cineva la ghișeul 8. „Am nevoie de o țădulă de la primărie, să pot dezmembra 150 de metri pătrați. Toți au făcut așa", insistă Oblio. Roșcovana Mary cea cu vino' încoa'. Oblio intră în picaj peste bătrânul cu ochelari care s-a cuibărit în fața ghișeului. Își primește cu generozitate extrasele. Ochii îi sclipesc șmecherește. Bătrânul pleacă la casierie. Forfotă. Ritmul „trepidant" de lucru a umplut sala cu mulți contribuabili. Din banii acestora, statul plătește salariile.

Pământul ne rabdă pe toți

Victorie. Funcționează ghișeul 8. „Suntem puține și trebuie să eliberăm și extrase", se scuză o doamnă de data asta mai binevoitoare. Este ora 10 și 29 de minute. După 3 ore și jumătate de program, afișajul electronic înregistrează faptul că s-au primit la depunere (doar) 7 cereri de eliberare a extraselor. Restul așteaptă. „Mânca-v-ar pământul!", exclamă cu năduf un tânăr cu accent sosit probabil acasă de curând din străinătate. Urmează, cred, pauza de masă. Fostul director Constantin Ene a fost avansat anul acesta, „adjunct" pe țară, uite așa. Noul director, Marinela Pogea, a fost susținut, probabil, tot de liberali. Singura care nu poate fi schimbată este însă lehamitea. România geme scrâșnit din străfunduri. Iar cetățenii săi, cobai europeni cu acte în regulă, se preling resemnați ca niște stafii spre un orizont îmbâcsit de minciuni și nepăsare.

Daniel Mariș

Viața noastră, ce-ati făcut cu ea ?! // Viața noastră unde e ?!

Pensiile private obligatorii, o competiție la scenă deschisă

Conducerea Casei Naționale de Pensii a declarat, pe site-ul , pagina: public/ro/stire/28460, că nu are fonduri pentru softul și pentru personalul necesar sistemului de pensii private (!). Și asta, în condițiile în care necesarul este de minimum 600 de persoane. "Toată activitatea pentru funcționarea proiectului, mai precis tot ce depinde de stat, se va desfășura la Casa de Pensii. Este o muncă enormă și nu știu de ce încă nu s-au luat măsuri pentru alocarea de fonduri pentru această activitate", a declarat Maria Câmpean, președinte al acestei instituții. Dumneaei a explicat că nici în Legea 411 privind fondurile de pensii administrate privat și nici în alte prevederi legale, nu s-au alocat până acum fonduri și resurse umane pentru implementarea sistemului pensiilor private obligatorii.

Randamentele oferite de pensiile private, derizorii și incerte ?

"Week-endul prelungit" sau "Viața de după carieră", noțiunile apetisante cu care fondurile de pensii private ies pe piață, par lipsite, cel puțin deocamdată, de baze materiale. Adică, dacă e să ne uităm atent la randamentele pe care le oferă pensiile private facultative, cu siguranță că ne paște o urmă de regret, măcar pentru că nu am pus banii la bancă - pentru că tot am fi câștigat mai mult. Evident, nimeni nu visa să se îmbogățească din randamentul banilor investiți în fondurile de pensii, dar indicele de înmulțire a banului, de doar 1% în timp de două luni, este totuși descurajant.

Aceasta poate fi o dovadă de realism pentru cei care, seduși de mesajele publicitare, au crezut că-și pot „rezolva" ușor bătrânețea. Dar poate fi și un avertisment pentru cei care sunt obligați să intre în sistemul pensiilor private, adică angajații de până la 35 de ani cărora 2% din leafă li se va vărsa obligatoriu într-un anume fond de pensii.

Teoretic, dat fiind că cele două tipuri de fonduri au cam același grad de risc, adică investesc în aproximativ aceleași tipuri de instrumente (predomină cele cu risc scăzut), câștigurile celor din pilonul II adică ale celor peste 3 milioane de salariați care-și dau 2% din veniturі fondului de pensii privat, ar trebui să fie comparabile cu ale celorlalți, care au de optat și pentru alte soluții financiare.

În plus și tot teoretic, cei dintâi ar putea câștiga chiar mai puțin, date fiind costurile enorme ale fondurilor, mai ales cele cu reclama și cu sumele exorbitante pe care le plătesc agenților care „vânează" semnăturile de aderare costuri care, evident, sunt suportate de către viitorii pensionari!

Firme din „paradisuri fiscale" așteaptă să „înghită" economiile la peste 3 milioane de angajați... O primă verificare a fondurilor de pensii private, din acest punct de vedere, scoate la iveală prezența unor persoane cu state vechi în privința fondurilor și a privatizărilor neferictite sau a unor firme înregistrate, de exemplu, prin Cipru, una dintre „patriile" off-shore-urilor.

Nici unele dintre sindicate nu stau deoparte de oportunitățile pe care le deschide afacerea în sine, și se „înfig" în gestionarea de fonduri. Este și cazul Confederației Sindicale „Cartel Alfa", acționar la AG2R Fond de Pensii.

CURSĂ INFERNALĂ PENTRU COTIZANȚI

Piața pensiilor private ar putea genera cheltuieli de publicitate de peste 10 milioane de euro în anul acesta, în condițiile în care în jur de 12 companii de pe piața locală s-au arătat interesate să participe la reforma pensiilor. Majoritatea companiilor active pe piața de pensii private estimează că o campanie de publicitate eficientă necesită o investiție de cel puțin un milion de euro…

Pe lângă aceasta, Ministerul Muncii va cheltui la rândul său circa un milion de euro în campania publicitară pentru sistemul de pensii private. Spre deosebire de companiile private interesate de pensii, targetul CSSPP este reprezentat de persoanele între 35 și 45 de ani care au opțiunea aderării la pilonul III și nu sunt obligate să contribuie la pensiile private obligatorii, precum angajații sub 35 de ani.

Nu putem ști, nici pe departe, care va fi eficiența noilor sisteme de pensii private cel obligatoriu, dar și cel facultativ. Cert este însă că, din "bulibășeala" legislativă și din cea publicitară, reiese cum că s-a pornit cu stângul, într-o cursă care ar putea avea, de ce nu, un final generos sau unul extrem de dezastruos!...

Mugurel M. Badea

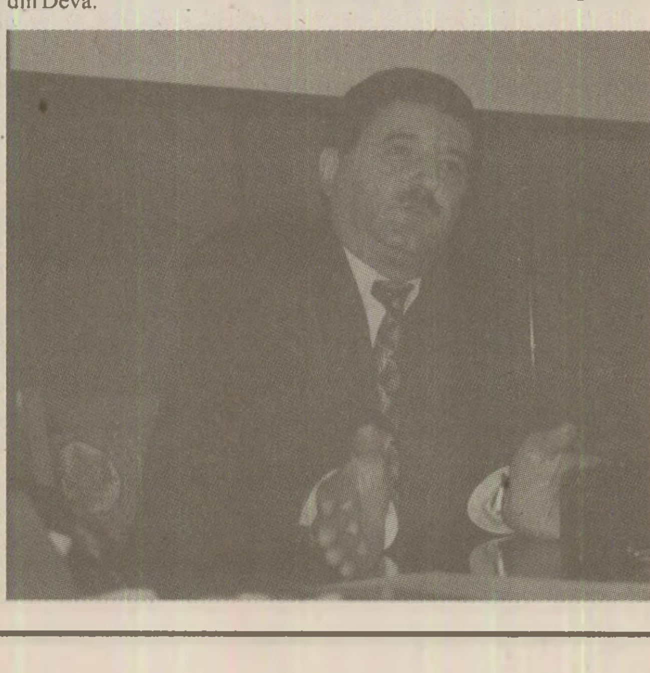
Utecistii de alaltăieri, politicienii de ieri, pensionarii de astăzi

Demnitari cu scaunul tras de sub şezut

Clasa politică hunedoreană a strâns, după 1989 o serie de "foşti", care în perioada în care au deţinut demnităţi publice păreau fie de neclintit, fie politicieni de carieră. Schimbările de la vârf nu au însemnat însă neapărat o primenire, ci s-au făcut după criterii numai de politicieni ştiute. Dacă în unele cazuri a fost vorba despre cosmetizări ale principalelor formaţiuni politice, în altele, iniţiativele „foştilor" au fost bine primite de electorat, dar i-au deranjat, probabil, pe colegii din partide.

Prea mic pentru nişte duşmani atât de mari

Andreiu Oprea a reprezentat Hunedoara în Senatul României în Perioada 1996-2000. Dezvăluirile sale, în calitate de preşedinte al comisiei de anchetă a falimentului Bancorex i-au vizat pe Miron Mitrea, Ion Solcanu, Alexandru Mironov sau actualul senator PSD de Hunedoara, Adrian Păunescu. Aceştia au fost acuzaţi, alături de alţi „grei" din Justiţie, Ministerul de Interne şi Serviciul de Protecţie şi Pază, că ar fi luat credite preferenţiale, devalizând Bancorex cu sute de milioane de dolari, sau că au beneficiat de alte atenţii din partea bancherilor. Spre exemplu, Adrian Păunescu ar fi primit, după spusele lui Oprea, un lingou de aur masiv. În cele din urmă, adevărul s-a dovedit a fi, în conflictul lui Oprea cu Păunescu, undeva la mijloc. Lingoul, era în fapt un „minilingou" de aur masiv, acordat ca o plachetă pentru activitatea culturală a actualului senator. Una dintre dezvăluirile care continuă să facă valuri şi după plecarea lui Andreiu Oprea din prim-planul vieţii politice a fost relaţia lui Sever Mureşan (arestat acum în Franţa pentru evaziune fiscală) cu conducerea Bancorex. Omul de afaceri a beneficiat, prin firma „Paniro" de un credit Bancorex în valoare de 16,6 milioane de franci francezi. Aceştia au constituit capitalul social cu care Sever Mureşan a devenit acţionar majoritar, cu 68 la sută, la nou înfiinţata (pe atunci) Bancă Dacia Felix din Cluj, între timp un alt faliment răsunător. Ca şi cum lista duşmanilor pe care şi i-a făcut Andreiu Oprea nu ar fi suficientă, fostul senator hunedorean şi l-a adăugat pe listă şi pe controversatul om de afaceri Sorin Ovidiu Vântu. În interpelările parlamentare, Oprea a cerut Parchetului, imediat după falimentul FNI, ca SOV şi Nicolae Popa să fie puşi deîndată sub urmărire penală şi să li se dea interdicţie de a părăsi România. Propunerea a fost respinsă, iar timpul a demonstrat că Andreiu Oprea a ales tabăra celor care ştiu să piardă cu onoare. În 2004, a aflat că filiala Hunedoara a PNŢCD nu îi mai dădea un loc eligibil pentru alegerile care urmau să aibă loc. Şi-a dat demisia din partid şi a ales să candideze ca independent. Atât el, cât şi partidul au ratat intrarea în Parlament. După numai câteva luni i s-a pierdut urma, acesta alegând o carieră la filiala unei puternice banci, din Deva.

Ultimul proces politic

Liviu Petreu este cel de-al doilea ţărănist ieşit din viaţa politică după alegerile din 2000 şi nerecuperat de niciunul dintre partidele parlamentare. Printre iniţiativele notabile se numără aceea ca foştii deponenţi ai CEC, care nu au mai primit autoturismul Dacia pentru care plătiseră rate înainte de 1989, să îşi poată înmatricula gratuit un autoturism de mică sau medie capacitate cilindică pe care l-ar fi achiziţionat din străinătate. Propunerea i-a fost respinsă fără nici un fel de explicaţii. O a doua luare de poziţie care a deranjat a fost o declaraţie făcută în Parlamentul României, în care a calificat procesul lui Nicolae şi Elena Ceauşescu drept o crimă şi un proces politic: "...la sfârşitul dezbaterilor, instanţa a acordat ultimul cuvânt doar inculpatului Ceauşescu Nicolae: "Inculpat Nicolae Ceauşescu, ai ultimul cuvânt", omiţând ca în continuare să acorde ultimul cuvânt şi coinculpatei prezente, Ceauşescu Elena. Deoarece acest drept este statutat de Codul de procedură penală român în mod imperativ, tot ce întreprinde completul de judecată, după încălcarea acestui drept fundamental al omului, este lipsit de orice valoare juridică. Respectiv, aşa-zisa hotărâre de condamnare la moarte fiind luată fără a se fi finalizat faza dezbaterilor, ele rămânând neîncheiate, deoarece urma să se acorde ultimul cuvânt şi coinculpatei, nu are valoarea unei sentinţe. Scripta respectivă dată de completul de judecată valorează doar ca o simplă sugestie dată de aceştia şi care este urmată de deschiderea focului cu armamentul din dotare asupra inculpaţilor şi nu condamnaţilor Ceauşescu Nicolae şi Ceauşescu Elena, de un grup de militari români aflaţi în neimputabilă eroare. Corect este să afirmăm că procesul penal respectiv a încetat ca urmare a constatării medicale a decesului ambilor inculpaţi, survenit în timpul desfăşurării lui şi să nu mai susţinem penibila teză a execuţiei - termen ce defineşte doar finalizarea unei hotărâri legale (...). Şirul marilor procese politice comuniste începute în 1947 este prelungit astfel, finalul putând fi datat exact: 25.12.1989, deoarece caracteristicile se păstrează intacte: formalismul acuzei, lipsa oricărui interes în verificarea acuzei, prestaţia lamentabilă a apărătorilor din oficiu, cunoaşterea anticipată a hotărârii. Acum, mai avem în plus şi nesocotirea dreptului la ultimul cuvânt. Se validau astfel cele mai sumbre previziuni privind seriozitatea angajamentului nostru democratic". Petreu este acum pensionar şi explică diplomat părăsirea scenei politice. Potrivit declaraţiilor sale, nu mai este interesat de viaţa politică, din motive de sănătate, şi preferă să admire de pe margine spectacolul public.

"Mircia m-a trădat", adică: ultimul mohican liberal !

Paul Botez, fondatorul PNL Hunedoara, este acum nonagenar şi sănătatea nu îi mai permite să fie în prim-planul vieţii politice. Într-un gest de frondă, a părăsit PNL şi s-a înscris în PPCD. "Nu mă mai regăsesc în actualul partid liberal. Pe Mircia Muntean eu l-am adus în partid şi el m-a trădat. În perioada în care Radu Vasile era preşedintele partidului, a complotat împotriva mea, iar la alegeri au fost aduşi delegaţi de la filiale fantomă. M-am înscris mai întâi în partidul lui Cerveni, dar acum nu mai am nici un partid parlamentar pe care să îl pot alege şi în ai cărui lideri să am încredere. Dumneata eşti tânăr şi nu îmi poţi înţelege amărăciunea, pentru că nu cunoşti mişcarea liberală interbelică", spune cu amărăciune Paul Botez.

Castelul de cărţi

Mihail Rudeanu este unul foştii politicieni care păreau de neclintit. Atât de la conducerea judeţului, cât timp PSD se afla la guvernare, cât şi de la conducerea filialei hunedorene a Partidului Social Democrat. Este, alături de preşedintele PNL, Mircia Muntean şi fostul prefect Cristian Vladu, unul dintre cei trei lideri politici hunedoreni care au primit telefoane de ameninţare cu moartea. Incidentul a căpătat o altă conotaţie după ce Vladu l-a acuzat pe şeful local al UM 0962 că s-ar afla în spatele acestor acţiuni, pentru a-i determina pe politicieni să ceară singuri punerea telefoanelor sub ascultare. Imaginea de „tătuc" a fost întărită de modul în care a dirijat fonduri de la judeţ către primării, proporţional cu poziţia în partid a primarilor PSD. Majoritatea primarilor de altă coloratură politică au fost convinşi repede să îngroaşe numărul membrilor PSD, după ce au constatat jalea alocaţiilor bugetare care veneau din partea Consiliului Judeţean. Poziţia lui Rudeanu în partid s-a prăbuşit însă imediat după alegerile locale din 2004, deşi rezultatul acestora era previzibil cu multe luni înaintea desfăşurării scrutinului. De vină a fost şi imaginea de „baron local", rotunjită prin încuscrirea cu Mischie. Ironic, principalul opozant în interiorul filialei judeţene a PSD şi probabil unul dintre principalii „sforari" anti - Rudeanu, deputatul Ioan Timiş, a devenit între timp liberal. Plecat de la conducerea unui partid, aflat şi acesta în opoziţie, Mihail Rudeanu a rezistat în conducerea Direcţiei Sanitar Veterinare până în august 2005, când şi-a dat demisia, rămânând un simplu medic veterinar. Pentru Sorin Dimitriu, fost şef al FPS şi Ministru al Privatizării, viaţa politică a devenit un hobby. La şase ani de la părăsirea scenei politice, Dimitriu a revenit în prim plan, pe filiera economică, de această dată. În prezent, fostul ministru hunedorean este profesor la Universitatea Politehnică Bucureşti, vicepreşedintele Camerei de Comerţ şi Industrie a României şi preşedinte al Uniunii Balcanice a Metalurgiştilor. Ultima încercare de a reintra în viaţa politică a avut-o în 2004, când a candidat din partea macedonenilor slavi. Nu a reuşit şi nu are de gând să mai candideze, după ce a fost pus să facă „antecameră" la uşa fostului său protejat, ex-directorul „Siderurgicii" Hunedoara, actualul membru de vază al PD, Gheorghe Pogea.

Pierduţi în omisiune

PRM Hunedoara este deja un partid ticsit de "foşti": de la Ilie Neacşu şi Raj Tunaru la Mircea Nedelcu. Fiecare în parte poate deveni însă studiu de caz. Apariţia lui Ilie Neacşu pe scena politică hunedoreană a fost una meteorică. Impus de la centru, acesta s-a revoltat împotriva "tribunului" şi a fost nevoit să îşi facă partid. Neacşu a fost urmat în exilul său de Costel Avram. Plecarea celui de-al doilea din PRM a fost un câştig pentru filiala hunedoreană a PSD, care s-a trezit peste noapte cu un post de vicepreşedinte de Consiliu

Judeţean. La primele conflicte însă, Avram a rămas pe dinafară şi s-a reîntors spăşit la partidul tribunului. Raj Tunaru este un alt fost parlamentar controversat, care nu a reprezentat niciodată judeţul Hunedoara - dar cu afaceri în derulare în Valea Jiului şi care nu a mai apucat să intre în Parlament. Începutul declinului a coincis, ca şi în cazul lui Ilie Neacşu, cu părăsirea PRM şi cu dezvăluirea chiolhanurilor pe care i le organiza pe litoral lui Corneliu Vadim Tudor. Culmea ridicolului a atins-o în octombrie 2006, când la arestarea sa în California, pentru violenţă domestică, ultraj, atac armat şi ameninţări criminale, a invocat imunitatea diplomatică, sublimă dar inexistentă cu desăvârşire. Mircea Nedelcu a deţinut funcţia de preşedinte al PRM Hunedoara, postură în care a reuşit să aducă prestanţă unei formaţiuni politice teribiliste. Declaraţiile politice din 2003, vis-a-vis de privatizarea „Siderurgicii" Hunedoara şi transformarea acesteia în „Mittal Steel" sunt actuale şi astăzi: "Vreau să vă spun doar că sunt de semnalat motivele care au fost generate de disponibilizările masive la "Siderurgica", fără nici un calcul al eficienţei acestora, dar şi implicarea unor persoane, fără experienţa necesară în domeniu, din partea patronului indian…Sub imperiul nemulţumirii oamenilor, patronul indian, solicita ca Societatea "Siderurgica" - S.A. să contracteze un credit bancar pe care să-l gireze societatea pentru a plăti salariile". „Sforăriile" interne l-au exilat, însă, pe Nedelcu pe listele parlamentare din Caraş Severin, unde a şi pierdut alegerile. Actualmente, simplu membru de partid, a ajuns reprezentantul unei importante societăţi comerciale pentru vestul ţării, rămânând cu satisfacţia iniţierii şi elaborării primei legi privind persoanele bolnave de SIDA.

Petru Popovici

De Sfintele Sărbători ale Crăciunului

S.C.AVIS 3000 S.A.

Urează tuturor angajaților, clienților și colaboratorilor să-l primească pe Moș Crăciun în spiritul tradiției, cu gânduri senine și încredere în viitor!

La mulți ani!

Dir. gen. Marin State

PRIMĂRIA HAȚEG

În numele Consiliului Local și al meu personal doresc ca spiritul Crăciunului să aducă tuturor locuitorilor orașului Hațeg, multă sănătate și fericire cu bucurii și satisfacții depline în împlinirea tuturor dorințelor.

Primar,
NICOLAE TIMIȘ

PRIMĂRIA COMUNEI DENSUȘ

La cumpăna dintre ani, de Sfintele Sărbători ale Crăciunului și ale Noului An 2008, ne face o mare plăcere să adresăm locuitorilor comunei cele mai alese gânduri de sănătate și fericire, prosperitate și înțelegere, precum și împlinirea tuturor dorințelor.

SĂRBĂTORI FERICITE!
LA MULȚI ANI!

Primar,
SORIN ȘTEFONI

MINVEST SA DEVA

Sărbătoarea sfântă a Crăciunului și a Noului An 2008 îmi oferă plăcutul prilej să mă adresez minerilor, întregului personal din unitățile ce fac parte din Compania Națională MINVEST SA DEVA, colegilor, beneficiarilor, și colaboratorilor, și să le transmit cele mai călduroase urări de bine, sănătate și fericire însoțite de strămoșeasca urare „LA MULȚI ANI!”

Director general
POMPILIU CRAI

PRIMĂRIA GHELARI

Sărbătoarea Nașterii Mântuitorului nostru ne aduce bucurie și pace sufletească, speranța unui an mai bun alături de cei dragi. Fie ca noul an să vă aducă în case numai lumină și căldură, să aveți parte de liniște și bucurii.
Sărbători Fericite! și La mulți ani!

Primar,
IOAN BULBUCAN

CAS HUNEDOARA

Cu ocazia Sfintei Sărbători a Crăciunului și Noului An, Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Hunedoara urează tuturor asiguraților și locuitorilor județului, numai bucurii și împliniri, alături de tradiționalul **„La mulți ani!”**.

Director,
VICTOR LEU

Cu ocazia sărbătorilor de iarnă,

Casa Județeană de Pensii Hunedoara

urează tuturor salariaților, pensionarilor și familiilor acestora multă sănătate, fericire și un An Nou plin de realizări.
Sărbători Fericite!

LA MULȚI ANI!

DIRECTOR,
IONEL CIOBANU

Direcţia Generală pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Hunedoara

Cu ocazia Sfintelor Sărbători ale Crăciunului şi a Noului An 2008, Direcţia Generală pentru Agricultură şi Dezvoltare Rurală Hunedoara adresează tuturor salariaţilor, colaboratorilor şi producătorilor agricoli din judeţul Hunedoara cele mai frumoase şi sincere gânduri, bucurie în suflet, multă sănătate, noroc şi fericire în fiecare zi a anului ce vine!

LA MULŢI ANI!
Director, ION SIMION

Sindicatul Energeticienilor din Reţele Electrice Deva judeţul Hunedoara are deosebita plăcere de a transmite membrilor săi, familiilor acestora, colaboratorilor din filiala BNS, consumatorilor de energie electrică din judeţul Hunedoara cu ocazia sărbătorilor de iarnă multă sănătate, fericire şi împliniri pe tărâm profesional şi social.

Lider sindical,
ADOLF MUREŞAN

LA MULŢI ANI! şi SĂRBĂTORI FERICITE!

PRIMĂRIA RÂU DE MORI

Urează salariaţilor primăriei, consilierilor locali, cetăţenilor comunei şi colaboratorilor, cu ocazia Sfintelor Sărbători de iarnă şi a Anului Nou 2008 multă sănătate şi prosperitate.

Sărbători Fericite şi La Mulţi Ani!

Primar,
NICULIŢĂ MANG

PRIMĂRIA COMUNEI VĂLIŞOARA

Sărbătoarea Naşterii Mântuitorului Nostru Iisus Hristos ne aduce bucurie, pace sufletească şi speranţa unui an mai bun alături de cei dragi. În spiritul datinei creştine vă urez sănătate, armonie şi realizări pe măsura aspiraţiilor şi dorinţelor dumneavoastră. Fie ca în Anul Nou 2008 să aveţi parte numai de succese alături de cei dragi.

Primar,
IOAN HUH

PRIMĂRIA COMUNEI HĂRĂU

Sărbătoarea Naşterii Domnului să vă fie un prilej de bucurie, în pace, alături de cei dragi. La cumpăna dintre ani vă sunt alături şi vă doresc multă sănătate, un an bun,.mai bogat, mai frumos.

SĂRBĂTORI FERICITE!
LA MULŢI ANI!

Primar,
PETRU DĂLIE

SĂRBĂTORI FERICITE! LA MULŢI ANI!

Sfânta Sărbătoare a Naşterii Domnului este pentru toţi creştinii temeiul speranţelor de mai bine!
În spiritul vechilor tradiţii creştine, urez tuturor locuitorilor comunei Certej cât şi angajaţilor instituţiei noastre, ca sărbătoarea luminoasă să fie pentru fiecare dintre dumneavoastră prilej de bucurie, să vă aducă în case belşug, sănătate şi putere de muncă.

Primar,
ADRIAN PETRU CÂMPIAN

PRIMĂRIA COMUNEI GENERAL BERTHELOT

Avem deosebita plăcere să adresăm acum, în preajma Crăciunului şi a Anului Nou 2008, cele mai alese gânduri de sănătate, fericire, prosperitate şi deplină înţelegere tuturor locuitorilor comunei, consilierilor şi colaboratorilor.
Fie ca noul an să vă aducă în case numai lumină şi căldură, să aveţi parte de linişte şi bucurii.

LA MULŢI ANI!

Primar,
MARINA HUZONI

PRIMĂRIA COMUNEI SÂNTĂMĂRIA ORLEA

Sfintele Sărbători ale Crăciunului şi Anului Nou ne aduc în casă, în fiecare iarnă, o atmosferă unică de pace şi linişte sufletească. Fie ca Naşterea Domnului Iisus Hristos să aducă tuturor locuitorilor comunei, consilierilor şi colaboratorilor lumină în suflete, bunătate, speranţă şi încredere.

LA MULŢI ANI!

Primar,
FILIP IOAN VICTOR

PREŞCOLARII LA CONCURS!

Concursul naţional pentru preşcolari „PITICOT” este iniţiat de Ministerul Educaţiei şi Cercetării şi de Asociaţia pentru Tineret „Olimp”şi se desfăşoară bianual adresându-se preşcolarilor din toată ţara, fiind organizat în două module: „PITIC DEŞTEPT” şi „PITIC FRUMOS”.

Examenul sub egida „PITICOT” se caracterizează ca o activitate extraşcolară ce constă într-un test de valorificarea cunoştinţelor dobândite la grădiniţă, totodată fiind o activitate interdisciplinară.

La Grădiniţa cu Program Prelungit nr. 2 Deva, concursul s-a desfăşurat în data de 10.12.2007 sub îndrumarea educatoarelor: MORAR ELENA, VESA ADINA (Grupa mare), BOGDĂNEL CORNELIA, SIMEDREA LAURA (Grupa pregătitoare I), FURDUI LIDIA, DRAGOS MARCELA (Grupa pregătitoare II) şi a doamnei director ed. URS SILVIA.

În cadrul modulului „PITIC FRUMOS” fiecare participant a creat în diverse tehnici lucrarea cu tema „Eu şi familia mea”.

Concursul a fost foarte bine primit de părinţi, care nu au ezitat să înscrie copiii, având în vedere că unul dintre cele mai importante scopuri ale acestuia este formarea motivării pentru învăţare.

Preşcolarii au participat cu bucurie şi emoţie mai ales că au fost răsplătiţi cu premii şi diplome.

Inedit este faptul că la această ediţie fiecare copil primeşte revista „PITICOT” care cuprinde fişe de evaluare pentru fiecare grupă de vârstă în parte.

MOŞ CRĂCIUN LA GRĂDINIŢĂ

GRUPA MICĂ

Aceeaşi atmosferă de sărbătoare s-a regăsit şi la serbarea grupei mici unde Moşul a poposit pentru prima dată stârnind în rândul micuţilor adevărate torente de emoţii şi bucurii, temperate parcă de prezenţa părinţilor şi bunicilor, ce au ţinut morţiş să le fie alături la acest eveniment atât de important din viaţa lor. Ce a urmat: daruri, lacrimi, poezii şi cântecele ce au întregit cel mai frumos vis al copilăriei, plăcerea de a dărui şi a primii emoţiile cele mai curate ale unor copii ce se pregătesc să-şi întâmpine cum se cuvine destinele.

Educatoare:
FICA MARIANA, PINTILEI LAVINIA

COPIII ŞI PĂRINŢII GRUPEI MICI DE LA GRĂDINIŢA CU PROGRAM PRELUNGIT NR. 2 DEVA, MULŢUMESC **SC TALC DOLOMITĂ SA HUNEDOARA** PENTRU AJUTORUL OFERIT MOŞULUI CRĂCIUN DE A ADUCE ÎN OCHII ŞI SUFLETUL COPIILOR BUCURIA SINCERĂ A SĂRBĂTORILOR CU OCAZIA PRIMIRII CADOURILOR MULT AŞTEPTATE.

GRUPA MIJLOCIE

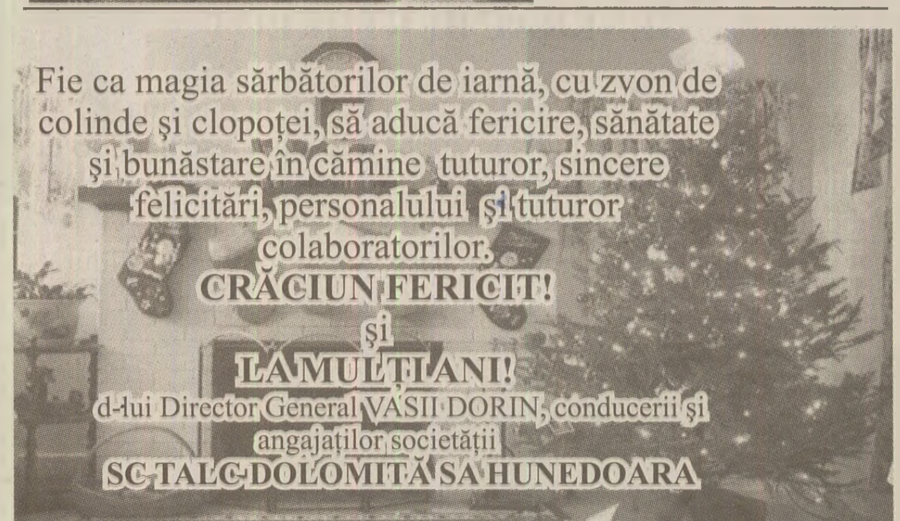

Într-un mediu educaţional favorabil, stimulativ şi interesant, atmosfera minunatelor clipe de sărbătoare i-a învăluit şi pe cei 27 de preşcolari, de grupă mijlocie prezenţi la serbare. Calmi sau nelinişţiţi, timizi sau îndrăzneţi, rotofei sau firavi, cu o privire mult prea iscoditoare sau caldă şi ascultătoare, micuţii au recitat, colindat şi dansat pentru Moş Crăciun.

Moşul a venit din nou, ca în fiecare an, cu multe daruri aducând bucurii în sufletele celor mici şi promisiunea caldă că NOUL AN 2008 va fi unul mai frumos şi mai prosper.

Educatoare:
GRĂMESCU MARIA, MICULA GHEORGHINA

NIŞTE ÎNTREBĂRI ...DOAR NIŞTE ÎNTREBĂRI!

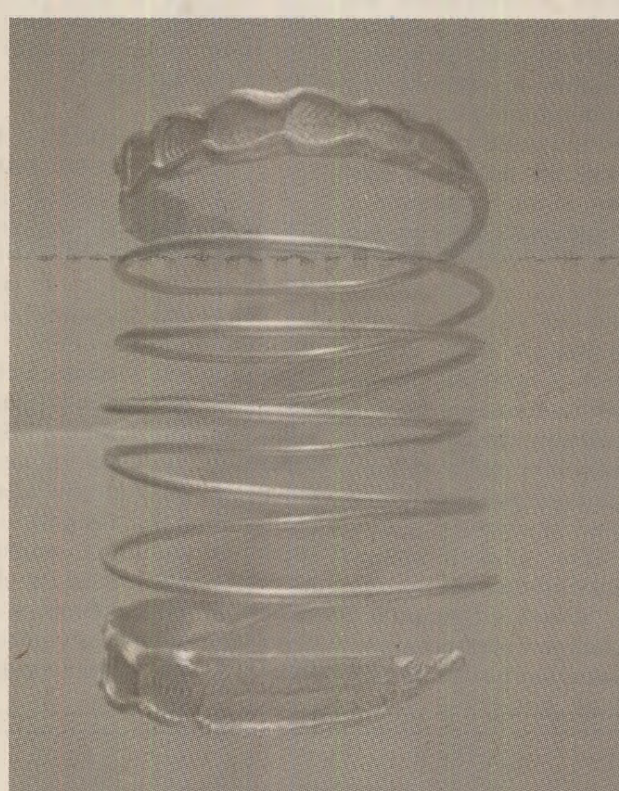
BRĂŢĂRILE DACICE, CASTELUL BRAN AFACERI CU ISTORIA?

Ca unul dintre miile sau sutele de mii, dacă nu milioane (probabil, foarte posibil) de români care nu-şi pot explica logic iar istoria nu are date, fapte, argumente materiale, scrise, teoretice viabile şi de bun-simţ -, cum a fost posibil ca, în doar 165 de ani de ocupaţie romană, să se piardă aproape total limba dacilor, preexistenţi cotropirii traiane de la anul 106, ca să rămânem identificaţi azi ca urmaşi a doi bărbaţi tot aşa nu-mi explic cum, de ceva vreme, toată lumea vorbeşte de tezaurul dacic, aurul dacic, de kosoni şi brăţări de aur, de blestemele comorii lui Decebal. Despre care se povesteşte de aproape 2000 de ani, se scrie (româneşte) de vreo 500, şi au săpat arheologi şi istorici vreo 80 de ani, dar nimeni nu a găsit nimic, după care, hop! Au apărut şi deja au dispărut, prin anii 1990, iar acum le recuperăm/cumpărăm şi ne batem cu cărămida în piept a mândrie faţă de strămoşii noştri daci. Care ştiau să lamineze, să toarne, sau să matriţeze, la fineţe şi tehnologie de secol 20-21, aurul!? Dar nu aveau limbă proprie să o transmită urmaşilor. Nu ştiau scrie şi desena. (Priviţi urmele şi ornamentele zise dacice de pe ceramica atribuită epocii dinaintea cotropitorilor, comparativ cu fineţea şi perfecţiunea lucrăturii de maestru bijutier a brăţărilor recent cumpărate de statul român ca fiind parte a comorii lui Burebista sau ~~Decebal~~, sau amândouă, că nici compozitorul ratat Iorgulescu, dar miliardar, nu mai ştie care, ce şi cum, şi cât e adevăr şi cât afacere, cu aurul dacic şi cu Castelul Bran?).

Sau, femeile dace erau mute? Aşa limba maternă a devenit paternă? Însă aici ne împotmolim din nou. Că tot istoricii ne-au zis că acei cotropitori rămaşi în Dacia nu erau romani că ăştia erau ocupaţi cu beţiile şi curvăsăreala de după cucerirea Daciei. Iar ocupanţii erau de alte limbi din imperiu, conduşi, câte 100, de către un roman. Şi atunci aceşti câţiva şefi de centurioane ar fi fost cei care au însămânţat femeile dace (şi mute?) cu miile, cum ar veni socoteala, pentru ca să poată impune limba lor pe o arie extinsă în afara cetăţilor dacice, pe tot spaţiul actual al României, ba şi mai mult, în doar 165 de ani de ocupaţie!? Fapt nemaiîntâlnit în Istoria Universală, în formarea unui alt popor sau neam. Şi, atunci, ai cui urmaşi suntem? Ai abisinienilor?! Ai Egiptului?!

Numai noi, nenorociţii mestecăm şi înghiţim tot ce ni se serveşte drept istorie. Ba, mai grav! Ne şi mândrim. Ne dăm mari. Umflăm piepturile de bucurie că suntem prădaţi şi de trecut şi de prezent. Şi, de când am învăţat să scriem nu suntem în stare să ne scriem o Istorie adevărată, ca o ştiinţă exactă, ca matematica. Ba chiar ne-am dat ifose că Istoria este ştiinţă socială. Adică slujeşte interesele claselor conducătoare. Şi l-am proscris pe singurul istoric autentic, Nicolae Iorga, singurul savant veritabil român, unicul geniu care a murit (ucis!) în România acuzat că este: „... structural refractar subordonării faptului istoric unui sistem filozofic..." Chiar aşa! De ce trebuie subordonat faptul istoric unui sistem filozofic? Dacă este fapt cum este cotropirea Daciei de către romani, de ce a trebuit transformată o înfrângere într-o victorie, o durere într-o mândrie. Cât de masochişti putem fi!?!...

Iar acum, ca s-o cosmetizăm şi s-o glorificăm şi mai mut, a fost scos pe piaţă mitul aurului dacic. Materializat în nişte brăţări. Care miros tot mai mult a o nouă minciună, a o nouă mistificare. Adică în vreo 80 de ani de săpături arheologice în Munţii Orăştiei, la Cetăţile Dacice, sub conducerea Universităţii din Cluj, a Muzeului judeţean, la care au participat dascăli de renume, pe care i-am cunoscut şi-n facultate şi la Grădişte, ca academicianul Constantin Daicoviciu, fiul său, Hadrian, concetăţeanul nostru devean doctor docent Octavian Floca, şi două-trei generaţii de istorici s-au găsit 2 kosoni şi o diademă! Şi imediat după 1990, după ce s-a dat voie şi drumul la jefuire, s-au găsit mii de kosoni şi 15 brăţări. Au fost şi număraţi/numărate, nu le-a văzut nimeni în România, dar românii au aflat câţi/câte sunt şi unde şi cu cât s-au vândut şi cu cât le-a cumpărat statul de la deţinătorii actuali. Care nici ei nu ştiu de la cine le-au cumpărat, din România ... Şi tot aşa, ca şi cu „binefăcătorul lor Traian" (nu Băsescu, ci acela, păgânul, din Imnul Ţării, care nici nu era roman), românii trebuie să-nghită altă minciună a Istoriei şi să învețe repede să se mândrească, să mulţumeas că mai mult căutătorilor de aur decât istoricilor, arheologilor, ştiinţei academice care n-au găsit nimic în 80 de ani, dar au găsit alţii în două zile? ... Care istorici, din Cluj, din Deva, de oriunde, din manuale, din tratatele de istorie, din Academie, din ultimele veacuri, ar trebui să dea înapoi banii, titlurile ştiinţifice, academice şi didactice pentru că n-au reuşit să fixeze Istoria adevărată a acestor oameni de pe aceste locuri! Că nici nu mai ştim ce fel de popor suntem dacă Istoria ne-o scriu tot timpul alţii, iar pe cei care au încercat s-o scrie adevărată îi ucidem...

Iar, dacă prin satele din jurul Sarmizegetusei localnicii vorbesc cu teamă, ca despre un blestem, de aurul dacic, şi care chiar face victime, atunci poate că blestemul suprem este chiar această Istorie mistificatoare a faptelor, pe care o transmitem într-o limbă latină de 2000 de ani, şi de 500 şi în scris ... Acesta să fie blestemul lui Decebal??!!

Concomitent cu afacerea brăţărilor dacice, se conturează un alt gheşeft cu Istoria. Nu mă refer la gheşeftul lui Volodea Tismăneanu, cu comunismul cumpărat de la tatăl său şi vândut lui Traian Băsescu. Ci la afacerea cu Castelul Bran. Pe care românii de la Braşov l-au făcut cadou reginei Maria în 1920, la doi ani de la Unirea Mare, în care fapt istoric frumoasa şi iubăreaţa doamnă se pare că a avut mai multe merite decât soţul Ferdinand, mai tolobon din fire... Care regină l-a lăsat moştenire prinţesei Ileana, la fel de ... ochi alunecoşi, inimă zburdalnică, precum mama, cu copii făcuţi cu mai mulţi taţi, dar femeie de bun-simţ. Când a fost cam gonită de pe aici, a ştiut că acel Castel Bran rămâne al poporului român care-l avea de la anul 1377, de când Ludovic de Anjou a acordat Braşovului dreptul să-l clădească ... Aşa, că, tot un fapt istoric de neînţeles este retrocedarea către un urmaş al Ilenei, Dominic, care nici nu ştia că are un Castel în România. Care retrocedare a făcut-o cu fast acelaşi compozitor fără operă, cu clauza că 3 ani nimeni nu-i schimbă castelului „obiectul" de activitate şi nici nu-l vinde. Dar vine acum primul proprietar,"Comuna" Braşov, recte Consiliului Judeţean, care trebuia să şi-l revendice de drept din 1947, la o adică, sau măcar după 1996, după furia retrocedărilor, vine să ofere bani de răscumpărare, cu care Braşovul ar putea să cumpere toată Valea Loirei; mă rog, castelele de-acolo... Colac peste pupăză, Dominic îl anunţă pe Căncescu braşoveanul că va vinde altcuiva castelul. Care, cum zicea sinistrul Iorgulescu, nu e voie de vândut fără preemţiunea sa. Adică statul român ar fi primul îndrituit să-l cumpere. Da' de ce să-l cumpere, dacă e al său? Da' de ce l-a dat, dacă prinţesa Ileana l-a cedat poporului român??!!

Oare, chestia cu brăţările răscumpărate şi chestia cu retrocedarea şi răscumpărarea Castelului Bran nu seamănă a afaceri dubioase? Cum vine chestia cu greutatea brăţărilor egală cu a kosonilor şi de unde se ştiu numărul şi greutatea lor?! Oare deţinătorul kosonilor nu i-a topit şi a confecţionat brăţările, ca să le vândă statului român? Că altfel n-avea nici un câştig cu kosonii ţinuţi la ciorap. Ci numai aşa, ca brăţări, ca bani spălaţi după furt, îi aduc foloase...

Prea fin lucrate pentru tehnologia şi ştiinţa unor bieţi daci de-acum 2000 de ani, care alte urme atât de artistic prelucrate n-au lăsat! Prea noi pentru a fi originale. Chiar dacă expertizele metalurgice confirmă provenienţa aurului de la Brad. Şi, chiar ei, kosonii contemporani brăţărilor, să zicem, de ce nu sunt bătuţi cu aceeaşi fineţe, perfecţiune şi exactitate de produse de serie, precum brăţările astea atât de măestru lucrate?!

NICOLAE STANCIU

***P.S.** Tot ce aţi citit mai sus nu înseamnă nimic mai mult decât nişte întrebări. De bun-simţ. Rămase fără răspunsuri exacte din partea Istoriei. În atare context, orice speculaţii cu referire la întrebările autorului sunt şi scuzabile, şi neacuzatoare, şi necondamnabile. În plus, aşa cum Istoria o scriu întotdeauna! învingătorii, şi cum nici dacii, nici urmaşii lor, noi adică, n-am fost niciodată învingători... Completaţi cum doriţi...*

Lumea de azi

PUBLICAŢIE DE ANALIZĂ ŞI INFORMARE A JUDEŢULUI HUNEDOARA

Director General
Daniel MARIŞ
0766.559.627

Editor
Dan BORDEIANU

Redacţia
Oana DAN
Mihaela PĂUNESCU
Mihai IONESCU
Lucian COSTA
Alexandru ROMAN
Traian OPRONI

Colaboratori permanenţi
Dumitru SUSAN
Valeriu BUTULESCU
Dumitru HURUBĂ
Gheorghe GRÜN

Tehnoredactare
Mircea VOICULESCU

Director difuzare
Stejărel IONESCU
0728.023.271

Corespondenţă:
CP 44, Oficiul Poştal 1, Deva
E-mail; lumeadeazi2003@yahoo.com
Tipografia GRAPHO TIPEX Deva
ISSN 1543 7246

Dialogul Iconic

Cuviosul Ghelasie dela Frăsinei - II

A trăit în rugăciune şi pace cu cei din jur. A murit împăcat, ca un prinos sfinţit şi viu al Trupului lui Cristos, dăruit celor ce l-au cunoscut.

A întors la rugăciune şi căinţă pe mulţi rătăciţi şi lepădaţi iar acolo, unde s-a abţinut a lua asupra sa păcatele, i-a îndrumat spre cuviosul Paisie, duhovnicul său.

A găsit aplecare spre suflet şi a perceput cuvintele în legătura nedisimulată cu spusul inimi, iar, când a simţit dorinţa de îndreptare, a vindecat. Nu a căutat la faţa omului

A ieşit în întâmpinarea celui ce intră pe poarta, mereu deschisă, a Sfintei Monastiri Frăsinei. A aşezat la masă pe cel venit.

A ascultat şi şi-a asumat ca pe o cruce durerile şi neîmplinirile aproapelui. I-a îndepărtat în masă ori individual pe cei mânaţi de moda zilei ori ispitiţi de sincretism şi gnosticism. Dar mai ales i-a iertat, până la supuşenie, pe cei care nu i-au înţeles limbajul pur personal, uneori cifrat, adecvabil doar iniţiaţilor şi celor truditori în a înţelege isihasmul ce-l promova şi care, din neştiinţă, l-au acuzat de erezie.

Ghelasie Isiastul: iubitorul de Dumnezeu

Cu toate că plecăm dela convingerea fermă şi putem afirma - toate scrierile lecturate ale Părintelui Ghelasie de la Frăsinei aparţin Bisericii şi au un duh autentic ortodox - încercarea noastră de a desluşi şi tălmăci din gândirea unuia dintre cei mai profunzi gânditori isihasti, ne duce iar nu ne îndepărtează de gândirea academică a Părintelui profesor Stăniloaie, gândire ce se înscrie pe linia înnoirii teologice, desluşirii unui conţinut pur românesc.

Pe fond, încercarea actualizării tradiţiei mistice ortodoxe, într-o viziune iconică, prin întoarcerea de la teologie scolastică la cea biblic-patristică, nu poate fi decât benefică Bisericii Ortodoxe Române. Părintele monah Ghelasie sesizează în scrierile sale, ca nimeni altul, caracterul iconic al spiritualităţii româneşti şi o defineşte drept o pecete inconfundabilă a tradiţiei ortodoxe în general, încât devine astfel extrem de important rolul său în noul context european de spiritualitate. Apoi, Părintele Ghelasie abordează viaţa liturgică a bisericii în directa legătură cu trăirea personală. Ne găsim astfel în faţa unei viziuni unitare, nefragmentată, asupra vieţii creştine. Nu în ultimul rând înţelegerea biblic - patristică a chipului omului şi icoana chipului Fiului lui Dumnezeu este concretizată prin rugăciune iconică, ca gest ce defineşte omul întreg, suflet şi trup, gest de închinăciune după asemănarea dăruirii de sine, a Fiului către Tatăl, întru bucuria Preasfântului Duh. Viaţa devine astfel, ea însuşi, o liturghie.

Pe de o parte, fondul dialogului, ca o încercare a actualizării tradiţiei mistice ortodoxe într-o viziune iconică şi întoarcerea de la teologia scolastică la cea biblic patristică, nu poate fi decât benefică ortodoxiei.

OMUL LIMITĂ "ÎNTRUPATĂ"

Când am deschis primele cărţi semnate de monahul Frăsineiului nu mă aşteptam, bunăoară, să găsesc în ele elemente de filosofie precum "deducţia transcendentală a categoriilor" din Critica raţiunii pure kantiene şi nici "sinteza în act a formei şi materiei" din metafizica aristoteliana. Expuse în mod liber, folosind un limbaj cifrat dar detaşat prin deplina asumare a noţiunii ori ca pe nişte principii "inconturnabile" ale teologiei creştine, elementele se înşiruiau apoi - e drept, lecturate cu truda - de la sine, dintotdeauna. Principiile se succedau în virtutea evenimentului hristic - începând cu întruparea - se situau în această perspectivă, "ultimă" în care persoana umană nu este redusă la facultatea ei de cunoaştere - conştiinţa nu este intelectul, aşa cum s-a crezut până la Kant şi nici efectul unei simple compuneri a ei împreună cu sensibilitatea - ci în "amestecul" unui suflet "celest" şi al unui trup "terestru" fără separaţie. Fiinţa umană are un chip al ei universal. Subiectul - iar nu doar sufletul - unitatea transcendentală a conştiinţei este anterioară separării - prin păcat şi apoi moarte. Între suflet şi trup, problematica filosofică a chipului - definit ca unitate abisală - indeterminabilă a omului, a devenit abia recent subiect de discuţie. Dacă ne exprimăm ca unitatea fiinţei umane poate fi definită printr-o "sinteză a contrariilor" atunci ar trebui să înţelegem această unitate, ca pe o frontieră comună fără de dimensiune, ca un "hotar" adică - aşa cum îi plăcea să spună adesea Părintelui Ghelasie - unul situat undeva între contrariile însele. Definind omul ca un fel de limită "întrupată", ca o "interfaţă" dintre interior - fie el inteligibil - şi exterior - fie el sensibil - generam grele consecinţe asupra limbajului teologic. Omul spiritual - culme şi implicit hotar al creaţiei divine - nu-şi mai poate revendica "interioritatea" să în raport cu lumea, de vreme ce el este tocmai limita ori hotarul lumii, situat "dincolo" şi "dincoace" de finit. Frecventele teme "suflet-trup", "intelect-sensibilitate" privite doar "faţă" cu "exterioritatea" transcendentă a Creatorului Său duc prin scrierile Parintelui Ghelasie la o departajare pur personală, în opinia căruia "angelismul" unor atitudini pretins "spirituale" nu are nimic de-a face cu spiritul întrupat şi deci liturgic al creştinismului.

Fenomenologia spiritului hegelian se împlineşte prin trupul mistic al lui Hristos şi tocmai din acest punct pleacă Părintele Ghelasie, delimitându-se dar şi apropiindu-se de protestantism. Duhul însuşi ni se revelează mereu în Paşte. Cum Iisus Hristos este Chip al Tatălui şi în acelaşi timp singurul loc de întâlnire - pasaj - dintre uman şi divin, tot aşa şi icoana autentică - chip neînchipuit - poate să devină locul fără de dimensiune al unei asemenea miraculoase întâlniri.

MEDICINA ISIHASTĂ, URMAŞA ASCEŢILOR DACI

Părintele Ghelasie poate fi considerat creatorul unui concept unitar privitor la medicina isihastă. În acest sens religia este văzută ca o vindecătoare a trupului, a minţii şi a sufletului. Şi este firesc să fie considerată astfel. Câtă vreme modelul cultural românesc este - inconştient câteodată - profund impregnat de credinţa ortodoxa, promotorul medicinei isihaste - departe de a duce un demers pentru întoarcerea sau convertirea la crestinism - pledează mai degrabă pentru o împăcare a omului cu sine însuşi, pentru o mai bună adaptare a fiinţei la mediul propriu iar starea de bine mental, indiferent pe ce cale a fost obţinută, determină sau grăbeşte refacerea fizică. Medicina isihastă consideră că „mare păcat este grija, pentru că blochează, întunecă, îmbolnăveşte." Iată, într-o tradiţie perpetuată de secole, confirmarea unor teorii moderne, cu puternice fundamente ştiinţifice! Pe lângă practica psihoterapeutică - partea cea mai importantă a medicinei isihaste - se găsesc şi alte practici frecvente şi eficiente, incluse tot mai mult în arsenalul medicinei alopate. Poate cea mai cunoscută metodă este postul, cunoscut sub numele de dietoterapie. Dacă în perioada medievală şi chiar până aproape de zilele noastre, medicina prescria bolnavilor o alimentaţie predominant specializată pe carne şi în cantităţi mari, astăzi aproape orice medic prescrie pacientului său, pe lângă tratamentul chimioterapeutic şi dietoterapia adecvată, care seamănă tot mai mult cu cea propusă de isihaşti: alimentaţie „uşoară", echilibrată, care să furnizeze necesarul de vitamine, minerale şi alţi constituenţi necesari bunei funcţionari a organismului. Alimentaţia bazată pe produse de origine vegetală, pe cât posibil crude sau puţin preparate, pentru a evita distrugerea compuşilor termosensibili a fost alimentaţia prescrisă, o mare parte a comunităţilor monahale excluzând consumul de carne. După Strabon, şi asceţii daci - ktistai sau kapnobatai - strămoşi ai celor de astăzi, urmăreau să nu folosească nimic „viu" în hrana lor, care pare a se fi bazat pe lapte şi produse lactate, miere şi vegetale.

Alte metode utilizate de practicienii medicinei isihaste includ exerciţii asemănătoare celor asiatice executate în ritmul respiraţiei. Iată, în viziunea Părintelui Gheorghe, un asemenea exerciţiu: „Contractaţi diafragma cu dilatarea ei pe cât posibil şi menţinând această contracţie faceţi închinăciunile şi metaniile, respirând normal fără forţare, la aplecare expirând şi la ridicare inspirând." Pe lângă acestea, sacroterapia include manevre osteopate asemănătoare tehnicilor nipone şi evident, fitoterapia practicată în sau pe lângă mănăstiri, încă din cele mai vechi timpuri.

Decembrie 2007

Traian OPRONI

VIAŢA DE DUPĂ APARENŢĂ

Telenovela - boală de temut a acestor vremuri

În cele ce urmează vom căuta să vă prezentăm câte ceva despre o insidioasă modalitate de pervertire şi deci de îmbolnăvire a fiinţei umane:

Telenovela ne ucide viaţa. Astfel, în loc ca oamenii să-şi trăiască propria viaţă, urmărind să şi-o îmbogăţească prin experienţe remarcabile, preferă să privească îndeaproape cum trăiesc alţii!...

Telenovela ne fură din timpul dedicat experienţei personale; timpul, despre care se ştie că este bunul nepreţuit!, care permite unei existenţe să se desfăşoare ca să deruleze experienţe care să o înalţe.

Mai mult, dacă am calcula câte ore pe zi pierdem sistematic spre a urmării siropoasele telenovele preferate ne-am îngrozit cât timp irosit am contabiliza la rubrica „pierderi".

Telenovela de cele mai multe ori, abundă în situaţii conflictuale în care se exprimă până la obsesie viciile şi defectele naturii umane: minciună, ură, mânie, gelozie, vanitate, orgoliu, ş.a.m.d. Ori, se ştie că pentru corpul fizic este valabilă ecuaţia: ceea ce mănânci - până la urmă devii... Iar, hrănindu-ne cu emoţii stenice, binefăcătoare, ne vom spori constant starea de bună-dispoziţie, fericire şi implicit starea de sănătate.

Şi reciproca este valabilă: acumulând constant în fiinţă emoţii negative, le vom amplifica şi mai mult în noi pe cele proprii, - şi va veni o vreme când va trebui să ne „descurcăm" singuri, cu ele - pentru că vom avea tendinţa să le manifestăm şi noi.

Telenovela bulversează datorită intensităţii la care se desfăşoară existând pericolul ca în subconştient să ni se impregneze profund informaţii pe care în mod obişnuit nu ni le-am dori... Procesul poate căpăta chiar caracteristicile de tip cronic - adică acţiune lentă, profundă, greu de depistat şi dificil de înlăturat!

Telenovela acţionează ca un drog, dă dependenţă. Mai mult, propagă inversarea valorilor, şi chiar propune ideea că există mai mult rău pe lume decât bine, şi că răul are mai multă putere.

De asemenea, cadrul de frumuseţe, bogăţie, prosperitate, în care se desfăşoară acţiunea *Telenovelei* în contrast cu caracterul de cele mai multe ori „mizerabil" al personajelor, pune la grea încercare discernământul - mai ales al fiinţelor umane în formare.

Există o nevoie legitimă a sufletului omenesc, către valorile frumuseţii, abundenţei şi prosperităţii; dar, alăturarea acestor aspecte exterioare cu aspecte şi caracteristici interioare „mizerabile" duce la bulversare şi la pericolul de însuşire a unor modele de viaţă greşite.

Telenovela ne slăbeşte sistemul imunitar! Cercetări recente afirmă că emoţiile negative, răscolitoare, trăite la cote mari de intensitate, ne afectează profund sistemul imunitar şi capacitatea de regenerare a organismului. Iar, dimpotrivă: umorul, veselia, starea de fericire **întăresc sistemul imunitar** şi chiar pot duce în unele cazuri la vindecări spectaculoase!

La capitolul „terapii" putem menţiona următoarele modalităţi de „intervenţie":

1. Stoparea influenţei.

Oprirea, măcar pentru o perioadă, a obiceiului nociv de a viziona *Telenovele,* poate fi de mare folos. Aşa cum, creştinul autentic posteşte de la hrană pentru a-şi pregăti trupul şi sufletul pentru întâlnirea cu sărbătorile creştineşti, tot aşa poate fi urmată o formă **de asceză asumată** pentru ca, măcar pe perioada postului, să încetăm să ne mai hrănim psihicul şi mintea cu emoţii josnice.

2. „Dezintoxicarea".

În schimb, să căutăm şi să descoperim autentice bucurii!

- Bucuria de a savura o comedie spumoasă, precum o şampanie intrinsecă, un act de artă autentică, de a audia o muzică sublimă, a asculta şi a cânta colinde, sau de a face acţiuni caritabile, dezinteresate în folosul celor ce au nevoie de sprijin. Cei care nu-şi pot permite aceasta, pot totuşi să dăruiască un gând bun umanităţii, sau măcar un surâs trecătorilor! Aceste ultime daruri le pot face şi cei mai săraci dintre noi, fără să-şi amplifice starea de sărăcie ci dimpotrivă, să se simtă îmbogăţiţi.

Astfel, putem beneficia în această perioadă „de graţie" dinaintea Crăciunului, curăţindu-ne mintea şi psihicul de „toxine", amplificându-ne implicit starea de sănătate şi fericire, pentru a ne bucura mai apoi cum se cuvine de **Sărbătoarea Naşterii Domnului**; şi, de ce nu, a propriei noastre renaşteri!

Daniela Iordan

EUROPA DIVIZATĂ DE RESENTIMENTE

VOM ÎNTÂLNI ŞI ŢIGANI FERICIŢI?

Un vis creştin: drepturi şi un tratament egal. În faţa lui Dumnezeu şi a legii toţi oamenii trebuie să fie consideraţi egali! Şi o viaţă fără discriminare. Sunt principii de baza pe care ar trebui să se sprijine omenirea.

România este o ţară bogată şi românii de rând sunt săraci. Sunt elemente care atestă ruptura dintre România celor fără griji, înregimentaţi în "caste" privilegiate şi România celor cocoşaţi de atâtea reforme structurale.

Ultimii ani, cu nenorocitul mod în care s-a materializat restructurarea economiei, au dus la pierderea de către cetăţean a statutului social.

În marea masă a cetăţenilor români se regăseşte şi o etnie nu de puţine ori blamată. Ţiganii, o minoritate cu tradiţii în zonă au stârnit de-a lungul intervalului postdecembrist nenumărate controverse, fiind îndeobşte asociaţi unei categorii sociale sărace şi needucate.

INTEGRAREA, UN VIS ÎNCĂ ÎNDEPĂRTAT

O obsesie a românilor, că etnia romă creşte fabulos, nu poate fi negată. E greu de stabilit un grup de criterii dar cu certitudine ţiganului îi sunt atribuite toate infracţiunile şi crimele! Ţiganii sunt mai numeroşi în imaginarul colectiv, decât în realitate. Dinspre ei vine o panică generată şi de misterul care-i înconjoară, un mister mistico - incitant. Ţiganii români nu pot fi catalogaţi numai prin clişeele discriminative, dela nivelul simţului comun: ţiganii erau proşti la şcoală, murdari şi musai trebuiau să fie şi hoţi iar până la tentativele de reabilitare şi reintegrarea lor proverbială în societate - pecetea era deja pusă. Nici idealizarea şi poetizarea aerului boem, artistic nu şi-a mai găsit cadrul instituţional în 2007, an declarat al egalităţii de şanse, existând o materializare certă în plan material.

Statistic vorbind între români şi ţiganii din România nu am putea face o mare o diferenţiere a delictului. Şi unii şi alţii, care se găsesc în aceiaşi stare de sărăcie, sunt marcaţi de obiceiuri proaste iar, în unele ţări din occident nu se face nici o demarcaţie în plan comportamental căci toţi fac aceleaşi gen de fapte reprobabile pe care nu e cazul să le înşirăm.

Autorităţile se găsesc într-o mare eroare: încercarea disperată de a facilita asimilarea imediată a ţiganului minor în şcoala iar nu integrarea lui firească în colectivitate duce, pe de o parte la respingere, dublată de o lipsă firească a interesului pentru ceea ce nu-i specific firii. Copilul de ţigan se va simţi mereu dat la o parte între copii din altă condiţie socială. Sărăcia cu care se confruntă etnia şi lipsa sprijinului material cert este copleşitoare. Comunităţi întregi de maturi ţigani - cu procente de 9o la sută analfabeţi - nu vor manifesta nici un interes firesc pentru că pruncii lor să înveţe o limbă străină, alta decât cea ţigănească. Şi nici preocupare pentru a-şi trimite copiii la şcoală. Nu se simt între ai lor: sunt murdari şi negricioşi. Sunt prost îmbrăcaţi. Şi simt răutatea celui care râde de tine pentru că nu eşti ca el. Un singur lucru îi ţine la şcoală: alocaţia, ce devine ea însăşi element de constrângere când se bazează pe frecvenţa obligatorie şi nu pe starea de nevoinţă, de foamea care frige. Când sunt între ai lor, ei nu se simt excluşi. Segregarea nu este vizibilă când comunitatea este mixată.

Remedierea ori eradicarea răului pleacă dela recunoaşterea lui şi găsirea soluţiei de eliminare a cauzei. E plină Europa de ţigani români care cerşesc. Ca şi România, de altfel. Pruncul de azi, obişnuit să primească un bănuţ, mâine, la refuz îşi va lua "dreptul" cu cuţitul la beregată. Atâta ştie, asta a învăţat: să ia de la cel care are. Căci se consideră marginalizat. Şi dezavantajat material. Maturii care-şi obligă pruncii să cerşească trebuie izolaţi imediat. Problema ţiganului violent ori iresponsabil din străinătate nu este numai o problemă românească. Însăşi expulzarea este un element cert de delict în străinătate şi implicit ar trebui urmată de suspendarea ieşirii până la clarificarea motivelor care s-ar putea constitui într-un abuz: în definitiv un om cu casa curată e firesc să refuze pe cel care-i murdăreşte pe jos.

OCCIDENTUL REFUZĂ "EXPORTUL" MENTALITĂŢILOR ŢIGĂNEŞTI

Recentele incidente din străinătate în care sunt implicaţi ţiganii români nu pot fi analizate emoţional. Ţiganii nu pot fi percepuţi ca fiind "astfel" în sensul negării absolute. Dar nici nu pot fi priviţi doar ca păgubiţi ori agresaţi. Între două mame alăturate dintr-un salon de maternitate nu pot fi probleme diferite la naşterea unui copil. Doar grija comună pentru cei rămaşi acasă şi existenţa ori atitudinea soţului. Motivele care le leagă sufleteşte, chiar le împrietenesc sunt multiple înăuntru. Îi leagă înainte de toate pruncul şi mândria de a fi mamă a femeii. Afară le desparte totul, începând de la hăinuţele copilului şi până la pătuţul în care el va fi aşezat.

În străinătate, în afara reacţiilor fasciste, găsim şi reacţii catalogate drept fireşti precum şanţul lat şi adânc de un metru, săpat la Milano pentru a nu permite trecerea căruţelor de corturari ori gardul înalt reparat la Padova pentru a proteja spaţiile verzi de copleşitoarea murdărire lăsată de ţigani. De la aceste măsuri şi până la incendierea cocioabelor, a birturilor frecventate de români ţigani, găsim o ruptură pe care autorităţile o ignoră din neştiinţă ori din nepăsare diplomatică. Pare firească, in marea şmecherie românească să se spună cu nonşalanţă că "ţiganii sunt singurul produs românesc pentru export" fără a se calcula consecinţele. Cu toate că ţiganul care buzunăreşte o dată, rămâne în subconştientul păgubitului traumatizat.

Raportându-ne la disponibilitatea de a trăi în România a ţiganilor observăm perioade mari de emigrare care încep cu 1864, adică imediat după eliberarea din iobăgie. Cei mai mulţi au plecat spre Bulgaria ori Grecia. Dar mulţi s-au stabilit în Occident ori America. În mai 1990 din totalul de cinci mii de cereri de azil ale cetăţenilor români, 80 la sută erau ţigani. În ţară, primul an după căderea lui Ceauaşescu înregistrează peste 15 incidente în care apar, în rapoarte internaţionale, grupuri de ţigani victimizaţi, ajungâandu-se chiar la distrugerea unui sat. În ianuarie 1990 manifestaţia anti FSN era caracterizată ca fiind în majoritate compusă din ţigani. La sfârşitul acelui an, din 290.000 de emigranţi români în Polonia, 270.000 erau ţigani. În martie 1993 trupe speciale erau trimise să protejeze ambasada Argentinei care era asediată de mii de ţigani ce încercau să o ocupe în vederea emigrării în acest stat. Zilele trecute un român bănăţean, exasperat de doi ţigani care i-au intrat în curte, după ani de traumă şi incidente, i-a înjunghiat ca pe fiarele sălbatice! O concluzie firească ar fi aceea că ţiganii au încercat mereu să părăsească România. Şi când au reuşit, au transferat în ţările de adopţie nivelul lor redus de educatie, rata ridicată a violenţei din familie, alcoolismul alarmant şi lipsa interesului de a munci în sensul încadrării sociale a preocupării de câştigare a existenţei. Situaţia dramatică a ţiganului caracteriza întreaga Europă şi în perioada medievală; în jurul anului 1700 ţiganul putea fi omorât în Germania, făptaşul fiind adesea recompensat de către stat iar violul ţigăncii era nepedepsit.

ÎNTRE ADEVĂR ŞI PREJUDECATĂ

În faţa acestei atitudini gerealizate pare firesc ca ţiganul să-şi ascundă rasa. Se poate pune din nou o întrebare: se găseşte ţiganul între adevăr şi prejudecată sau situarea lui se află între ignorare şi îngrijorare. În domeniul politicii sociale accentul se transferă dela sărăcie la excluziune. Cercul vicios apare între mediul nefavorabil care duce la discriminare şi absenţa mijloacelor de evadare. Incapacitatea depăşirii mediului social duce la blocarea ţiganului în aceleaşi condiţii sociale nefavorabile. O primă cauză - în condiţiile existenţei unui sistem social veşnic lipsit de resurse materiale dar şi profesionale, care să explice gradul ridicat de sărăcie, mizeria, lipsa de educaţie, natalitatea precoce, mortalitatea infantilă, delincvenţa juvenilă, etc. este însăşi nedefinirea cauzei şi mereu tendinţa eliminării efectului, ignorându-se convergenţa şi interconexiunea elementului mai sus enumerat.

Programele guvernamentale sunt doar experimente. Unele din ele, duse la nesfârşit şi niciodată cântărite în planul scopului atins, nu soluţionează discriminarea. Degeaba se finanţează programe de genul "Hai la şcoală!" prin acordarea unei mese calde şi a alocaţiei condiţionate de frecvenţa şcolară, în baza reglementării legale a liberului acces în şcoală a copilului ţigan dacă învăţătoarea va perora fără convingere că şi el e "om" sau cum îi place bulibaşei să li se spună adică "rom" care înseamnă tot om.

ONOAREA DE NOMAD

În consecinţă, ţiganii rămân o specie la fel de misterioasă ca şi în zilele când erau prezentaţi în admirabilele analize agârbiceene. Câţi dintre ţigani ar dori să se regăsească în aceste scrieri ori în fenomenalul film "Şatra", cu adevărat o operă de artă. Absolut totul, de la muzica de valoare internaţională la dansul specific - focos al ţigăncuşelor, costumele înflorate, peisajele încadrate în temă, pun accentul pe latura romantică a ţiganilor nomazi, decăzuţi la modul demonic al patimii. Statutul de nomad coexistă cu onoarea legăturilor dintre neamul lor şi ritualul de viaţă. Filmul prezintă momente cu adevărat memorabile din viaţa ţiganilor precum vraja din privirea cailor boierului, chemarea prin ierburi a iubitului, promisiunea smulsă dar lasă totul sub nivelul imaginilor poetice şi nu vorbeşte deloc despre elemente ce se petrec în periplul motării corturilor din loc în loc, axat pe prezentarea unei realităţi exacte din care nu lipsesc promiscuitatea, crima, hoţia legate atitudinal de recepţia celor din jur care creează discriminarea. Revenind la sublimul muzicii şi dansului din "Şatra" trebuie să recunoaştem că acestea au marcat cultura ţigănească ce s-a integrat şi a influenţat puternic sensibilitatea artistică a celorlalte etnii. Cu cetitudine populaţia şi cultura ţigănească prezintă o realitate mult mai complexă şi mai bogată decat pare pentru mulţi dintre cei care vor să-i reprezinte pe ţigani ori sunt salarizaţi pentru asta. Problema ţiganilor români trebuie tratată nu doar cu indulgenţă ci cu viu interes, măcar ca muzică autentică, dansul focos, vestimentaţia viu colorată şi concepţia magică nu face să ne dezicem jenaţi ca un oficial român din ambasadele occidentale, plătind integrarea cu preţul identităţii.

Decembrie 2007

Traian Oproni

Primăria Comunei Crişcior

Fie ca aceste clipe de sărbătoare ale „Naşterii Domnului”, unice prin sfinţenia şi liniştea ce ni le aduc în suflet, să vă însoţească pe tot parcursul anului, iar Noul An să vă aducă sănătate, fericire şi căldură în suflet!
LA MULŢI ANI!

Primar
OVIDIU FURDUI

SC DRUMURI ŞI PODURI SA DEVA

Urează tuturor salariaţilor noştri, familiilor lor, partenerilor şi colaboratorilor săi:
Fie ca Minunea Naşterii Domnului să ne găsească mai buni, mai blânzi şi să păstrăm gândurile bune şi frumuseţea sufletului ce străluceşte în fiecare dintre noi, iar la ceas de sărbătoare sănătate, fericire şi un călduros

La Mulţi Ani!

Director General,
Ing. IOAN PRIP

PRIMĂRIA SĂLAŞUL DE SUS

Fie ca magia Sărbătorilor de Iarnă, cu zvon de colinde şi clopoţei, să aducă fericire, sănătate şi bunăstare în cămine, tuturor cetăţenilor din SĂLAŞU DE SUS, sincere felicitări consilierilor, personalului primăriei şi tuturor colaboratorilor.
CRĂCIUN FERICIT!
LA MULŢI ANI!

Primar,
SORIN MARICA

La mulţi ani!

De Sfânta Sărbătoare a Naşterii Mântuitorului Nostru Iisus Hristos, dorim să transmitem tuturor locuitorilor comunei Băiţa, cât şi angajaţilor instituţiei noastre, cele mai bune gânduri şi cele mai calde urări de sănătate, multe împliniri şi fericire alături de cei dragi.

La mulţi ani!

DAMIAN DINIŞ
Primarul comunei Băiţa

PRIMĂRIA COMUNEI ROMOS

Dorim ca Sărbătorile Crăciunului şi Anului Nou 2008 să aducă comunei Romos, colaboratorilor, salariaţilor şi familiilor acestora sănătate, bucurii şi lumină în gânduri.
SĂRBĂTORI FERICITE!
LA MULŢI ANI!
Primar,
MIRCEA PĂTRÂNJAN

PRIMĂRIA SARMIZEGETUSA

Slăvitul praznic al Naşterii Domnului să vă dăruiască sănătate, pace şi întru toate bună sporire şi să se reverse asupra dumneavoastră darurile sale cele mai bogate!
Anul Nou să vă dăruiască împlinirea tuturor dorinţelor!

Primar,
CORNEL MIHAI TODONI

SC HIDROSERV HAŢEG SA

Cu ocazia SFINTELOR SĂRBĂTORI DE CRĂCIUN în prag de An Nou 2008, conducerea Filialei transmite personalului propriu şi colaboratorilor sincere felicitări, urări de prosperitate şi sănătate.

Ing. MIRCEA TEODOR
Director general